

PRAKTISEREN

(Vervolg vian blz. 6)

Het toestel werkt als volgt : wanneer „bruintjes” waargenomen worden worden ze gevolgd door de tonijnvisser. Eens dat de seinenetten gelanceerd zijn worden de snelle boten buiten gezet waarin een „zeemeermin” is geplaatst. De man in de boot laat het toestel dan in werking treden waardoor elektronische golven uitgezonden worden. Het geluid plant zich voort in het water. Door de toon en de frekwentie te laten schommelen kan de waarnemer in de boot de vis aantrekken of afstoten en hij kan ze in het net trekken.

De grootste moeilijkheid bij de tonijnvisserij is de „bruintjes” terug uit het net te laten zwemmen. Met behulp van de „zeemeermin” wordt de bruinvis nu langs de lage kant van het net binnengeleid met behulp van de radiogolven. Door vervolgens een ander sein te gebruiken kan een waarnemer de vis naar de hoogste kant van het net leiden om het uit het net te laten springen, zodanig dat alleende tonijn omsingeld blijft.

Dit toestel kan eveneens worden gebruikt om 's nacht visscholen te ontdekken en te volgen. In plaats van de boot te laten drijven tot zonsopgang om een nieuwe visschaar te ontdekken kan de visser de school de hele nacht volgen en gereed zijn om een nieuwe vangst te riskeren bij het opkomen van de dag. De „zeemeermin” kan evengoed signalen ontvangen als uitzenden.

DE FRANSE EERSTE-MINISTER EN HET VISSERIJPROBLEEM

Het is voor de eerste maal dat een «Eerste-Minister» een bezoek bracht aan de vissershavens van Boulogne. Dit werd natuurlijk de gelegenheid voor de vertegenwoordigers van de visserijsector om het klachtenregister open te trekken en de eerste-minister te konfronteren met de vele problemen die de visserij op het huidig ogenblik in Frankrijk telt. Het gaat in Boulogne inderdaad nog altijd over meer dan 7.000 werknemers die rechtstreeks of onrechtstreeks door de visserij te werk gesteld worden. Boulogne kent daarbij, eigenaardig genoeg, een specifiek probleem, namelijk deze van een te kleine bevoorrading van de markt. Het is daarom dat men in deze middens, zelfs nu nog, aandringt op een uitbreiding en modernisering van de vloot! Het is ook de reden waarom men met andere havens op bepaalde punten geen gemeenschappelijke politiek kan voeren en de producentenorganisatie van Boulogne overhoop ligt, onder andere met deze van Lorient. Het is echter duidelijk dat er nog genoeg gemeenschappelijke eisen zijn, die aan de eerste-minister konden voorgelegd worden zoals onder andere de toekenning van een subsidie voor de motorbrandstof, het verzetten van de tot vervaldag gekomen kredietbeloften, het verlagen van de taksen en sociale lasten, het versoepelen van de kredietvoorwaarden, het verlagen van de inrestvoeten, enz... Verder werd de eerste-minister er op gewezen dat Boulogne in wezen de eerste vissershaven van Frankrijk wenst te blijven en dat de lokale economie praktisch voor het grootste deel op de visserijbedrijvigheid geakkoord is. Het niet nemen van regeringsmaatregelen in deze sektor zou voor de streek zeer ernstige sociale gevolgen met zich medebrengen. De voorzitter van de Kamer van Handel en Nijverheid maakte verder een duidelijk onderscheid tussen de maatregelen onmiddellijk te nemen op korte termijn om de conjuncturele crisis tegen te gaan en de maatregelen die zouden dienen genomen te worden op lange termijn waartoe ook deze behoren van de beveiliging van de visgronden tegenover een eventuele onbepaalde territoriale machtsuitbreiding van sommige oeverstaten.

De eerste-minister kwam hierna aan het woord en gaf hierna de reeks maatregelen weer die reeds door de franse regering getroffen waren voor het wegwerken van de conjuncturele moeilijkheden, namelijk een individuele sociale hulp van ongeveer 6.000 B.F. per visser, een budgetaire hulp om de prijs van de brandstof te verminderen, een toezegging vanwege de leveranciers van brandstoffen voor verlaging van de prijs, meer dan 200 miljoen B.F. kredieten aan lage interest, 42 miljoen B.F. speciale kredieten voor de visverwerkende nijverheid en 42 miljoen B.F. regeringshulp voor de stockage. De eerste-minister wees er echter ook op dat de producenten zelf een inspanning dienen te leveren en dat verder het akzent dient gelegd op een verbetering van de detailafzet. Met betrekking tot een eventuele uitbreiding van de territoriale grenzen meende de eerste-minister dat deze nieuwe toestand in geen geval aanleiding mocht geven tot een herziening van de visserijrechten in territoriale wateren van de Europese Gemeenschap en dat Frankrijk zeker niet zou ten achter blijven in het bedingen van bilaterale akkoorden met derde landen ten voordele van de eigen visserij.

Ons eigen visserijmidden ziet intussen eveneens uit naar een mogelijk interessebezoek vanwege onze eerste-minister of onze minister van landbouw?

« Sprokkel »

LOSSE PUNTJES ...

De Duitse diepzeevloot telde op 1 januari 1974, 84 eenheden tegenover 97 in 1972, hetzij een vermindering met 13 schepen. De tonnage daarentegen liep op van 122.382 B.T. tot 135.225 B.T. Het aantal fabrieksschepen is van 31 tot 36 eenheden toegenomen.

Dat zijn cijfers die tellen, zeggen wij.

X X X

En nu naar onze noorderburen.

Op de onlangs gehouden jaarvergadering van de Nederlandse Vissersbond te Utrecht sprak Minister Van der Stee over de moeilijkheden in de Nederlandse visserij. Hij zei dat de kottervloot in 1974 een verlies heeft geleden van 48 miljoen gulden. Voor 1975 wordt het verlies op 71 miljoen gulden geraamd.

X X X

De Minister zei ook dat in de nabije toekomst een vermindering van de kottervloot noodzakelijk blijft. Een antwoord zal moeten worden gegeven op de vraag welke ondernemers tot de blijvers en welke tot de wijkers zullen gaan behoren. Naar zijn mening zal het Ontwikkelings- en Samenwerkingsfonds hierbij een belangrijke rol spelen.

Alhoewel geen wet van Meden en Perzen, zei de Minister dat het de overheidsmening is, dat 20 t.h. van de huidige kottervloot zou moeten afvloeien.

Ook dat is een cijfer dat kan tellen!

X X X

De heer Lockfeer, voorzitter van de Vereniging tot bevordering der Zeeuwse visserijbelangen, Zevibel hield tijdens de jaarvergadering van de vereniging te Breskens zijn jaarrede.

Enkele punten uit de jaarrede :

— Er is gebrek aan eenheid in de E.E.G. Wanneer die eenheid binnen de gemeenschap verstoord wordt, doordat iedere partner een eigen politiek van zelfbescherming en protectionisme gaat voeren, die het geheel verzwakt, hoe kan men dan naar buiten een vuist maken.

— Het gouden tongtijdperk is voor de eerstkomende jaren definitief voorbij.

— Een zorgelijke kwestie is een afdoende controle op de internationale naleving van de quoteringsmaatregelen. Wanneer wij er ons braaf aan houden, terwijl andere landen het niet zo nauw nemen, dan wordt de gehele regeling een farce en zullen de klappen juist daar vallen, waar men het meest gedwee in het gareel loopt.

Dat hebben we ook elders al gehoord!

X X X

Op dezelfde jaarvergadering sprak ook Dr. H.A.H. Boelmans Kranenburg en ten aanzien van de quotering merkte hij op dat terwijl de vissers in Nederland achterdochtig zijn over dat wat de vissers in andere landen doen, deze achterdochtigheid natuurlijk ook bij de buitenlandse vissers bestaat ten opzichte van Nederland.

Dat hebben we ook elders al gehoord!

X X X

In „Volksgazet” lezen we dat J.C. Cousteau, de directeur van het Oceanografisch Instituut van Monaco, blijft waarschuwen. Te Genève zei hij, dat de gezondheid van de oceanen in een verontrustende staat verkeert en om de visstand op peil te houden moet de vangst met de helft verminderd worden. Hij betreurde ook het gebrek aan vooruitgang op de zerechtoferentie die in Genève plaats vindt, en hij stelde de oprichting voor van een hoge autoriteit voor de oceanen, die zich met alle maritieme problemen zou moeten bezig houden.

Men overdrijft de bodemschatten van de oceanen, aldus Cousteau op een perskonferentie. Zelfs de off-shore olie zal over 20 of 25 jaar uitgeput zijn.

De vangst van haring, kabeljauw, tonijn en sardien is op de traditionele vangstplaatsen al met 30 procent verminderd, en het totale volume is slechts gehandhaafd door de visserij uit te breiden tot andere gebieden en andere soorten. De vissersvlooten hebben zich tot doel gesteld in 1980 honderd miljoen ton binnen te halen, maar de vangsten zijn gedaald nadat zij een peil van 71 miljoen hadden bereikt. Om het visbestand op peil te houden mag niet meer dan 30 tot 40 miljoen ton per jaar worden gevangen, aldus Cousteau.

Hij zei dat het voorstel tot invoering van een economische zone van 200 zeemijl langs de kusten zou leiden tot chaos en anarchie. De staten zouden dan viervijfde van het continentaal plat, economische het belangrijkste deel van de zeeën, onder elkaar verdelen, en slechts een te verwaan-ozen zone overlaten.

Zou de toekomst er werkelijk zo somber uitzien? Wij geloven het niet, maar een waarschuwing te meer kan geen kwaad.